

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide csatolandók
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyitási
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . . . 4 frt
Félévre . . . 2 »
Negyedévre . . . 1 »
Egyszeri ára: 10 kr.

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmunkát nem fogadjuk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

SOMOGYI UJSÁG

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felölös szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Ifj. Nagy Ferenoz.

A morál betegsége.

Általánosan ismert közmondás az, hogy csak ép testben lakik ép lélek. Beteg embernek beteg a munkaképessége, beteg a karaktere, önérzete, gondolkodása, egy szóval: egész lénye. Már pedig beteg emberek társadalmának nemzetet fentartó képessége elernyed, az állam gépezetének kerékküllőiben korhadás áll be, a nemzet sorvadásnak indul, mert annak alkatelemei az egyes emberek saját testi s szellemi épségük jókarbantartását szem elől tévesztik, s a modern élet vásári zajában egymáson keresztülgázolva, egymást legyűrve törekszenek a boldogulás célpontja felé a kultura, elektrikus lángja mellett.

Kevés az ember, ki saját sorsával beéri; az egyik koplal, csak hogy külsőségekben többnek lássék, mint a mi; a másik többet költ, mint amennyire budget-jéből telik, mert összeköttetésnél fogva lépést kíván tartani a

társasággal. A szerényebb viszonyok közt levők utánózni, elérni akarják a tehetősebb, a — magasabb állásukat szokásukban, életmódjukban, szórakozásaikban s e törekvésükben rendszeren a gazdálkodás egyensulya, beáll a deficit, adósság, gond amelylyel természetesen lépést tart az idegesség, vérszegénység s ezek nyomában ezer és ezer testi nyavalyája, családnak. Hogy mennyire el van terjedve e kórság már az utolsó falun is, az a szorgos szemlélő figyelmét el nem kerülheti.

Gyakran volt alkalmam családok romlását látni, miként jutottak azok a nagyra törekvés lejtőjén, fokról-fokra tönkre.

S honnan e kóros jelenség? Azt mondják, hogy a kultura az a bacillus, mely befészkelte magát az emberek agyvelejébe és ez állapotot előidézte. Én nem hiszek benne. A kulturának megvan a maga országutja; a tudomány, művészet, ipar és kereskedelem

képezik a kultura talaját, termény talaját. Mi köze is volna a kulturának ahhoz, hogy a napszámos, ki egész héten nehéz munkát végez, koplalás mellett vasárnap eldorbézolja egész heti keresetét.

Nem, tisztelt olvasó, nem a kultura itt a hibás. Az emberi gyarlóságok és nyavalyák egyébb forrásból erednek, mások azok az indító okok, melyek a társadalom és az egyes ember romlását előidézik: az erkölcs súlyosodása, az erkölcs hiánya. Ez a bacillus, mely az emberek egymás iránti hitet, bizalmát megfertőzte, ez ölte ki az igaz barát fogalmát, a felebaráti szeretetet az emberek szívéből, ez az oka, hogy a nő férjének és a férj nejének hűségében föltétlenül nem bizik, a házastársak egymás iránti bizalma fölött csak a féltékenység öröködik, az öröködik egymás erkölcsé fölött, amint a pénz-tárosban is, a kereskedő és egyébb adósok iránt is a kaució és váltó

T Á R C A.

Egy bohém barátomnak.

— D — R — B — ának.

Te is, te is hát a révbe értél
Csak én bolyongok egyedül...
Téged a boldogságnak álma,
Engem sötétség vesz körül.

De csönd! az öröm hangja csengjen,
Fogadd, te lump, im jobb kezem —
Arád, az almodó leányka,
Szeressen Bélám, végtelen...

Mosolygó, mint a lila tenger
Legyen, örökké életed,
Csókoljon édes hosszú csókkal
Ő és a sors is tégedet.

Herceg János.

A jukker kisasszony.

(Törődik egy jogász farsangi emlékeiből.)

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárcája. —

... Hó! kiált a Miska kocsis a két
feketének, s azok, mintha földbe gyökerezett

volna a lábuk, úgy állottak meg a tágas
udvarban; és én bundám magas gallérjából
kidugva a fejemet, arra a kellemes tapasztalatra
jutottam, hogy megérkezünk; a mi-
ben még jobban megbizonyosodtam, a mikor
a két Kápolnay leánynak kellemesen csengő
hangját hallom, a mint hangos »szervusz«
kiáltással üdvözlők hugomat.

— Csak befele, befele — szól a Bözsike
— miközben amolyan igazán magyarosan
szorít kezét.

A kis szalonba vezettek bennünket,
a hol a legnagyobbik Kápolnay leány, meg
a vőlegénye, és a leányoknak egyik unoka-
fivére, a Victor és jogász colléga voltak
együtt, — s haligatták a szép menyasszony
zongorajátékát.

— Sajnálom, hogy megzavartuk ön-
ket a műelőzetben, — de azt hiszem, lesz
olyan kegyes Ö Nagysága és folytatja...

Eközben új vendég érkezik; megint
egy unoka fivér, a Kápolnay Lajos, ki baka
létére lóháton merészkedett eljönni; de
talán megbocsátják neki a hadi istenek —
levén már másodéves »frájbillogos«.

— Menjünk a nagy szalonba! — mondja
Licike, a legkisebbik Kápolnay leány; és
Licikének nem lehet semmit megtagadni,
— azért ámentünk, és a kandalló mellé
vonulva melegedtünk, — össze-vissza be-
szélve minden lehetőt, miközben új fogatok
robogtak a ház előtt. A lányok természet-
esen rögtön az ablakhoz futottak, kíván-

csakodva, — vajjon ki az ujonan érkezett?
A másik Kápolnay lány, és a Sanyi gye-
rek, jó táplált, piros arcú jogász ur jöttek
meg, utánuk pedig a Halász Feri, a kit
még ugyan a matura kinjai győzőrnek; mind-
azonáltal jó fiu, — és a mi fő, a lányok
nagyon kedvelik.

Olyan vig hangulatot hoztak ezek ma-
gukkal, hogy átragadt mindnyájunkra, — s
a mikor a gondos háziasszony közénk jött,
akkor már olyan zaj volt, akár csak egy
obstrukciós képviselőházi ülésen.

— Hol vagytok?

— Ugy-e nagyon megfáztatok az uton?

— Nini, Sándorkám, te is élsz még?

A másik részen meg:

— Tudja maga a pas de patineurs-t?

— Már hogy is ne tudnám.

— Hohó, nem szabad fényképet lopni!

— El ne piszkítsák a szép könyvem!

És még tudja a jó ég miféle beszédek
hangzottak ki a nagy khaoszból, — a mig
végre kisebb csoportokba verődve csende-
sebb tónusban vitattuk meg a jelen, mult
és jövő »nagy« eseményeit.

Hárman, a Licike, — a Feri diák, meg
én az egyik szögletbe huzódtunk és olyan
össze visszaságban tárgyaltunk mindenről,
hogy le nem tudnám írni. Majd ismét más
csoporthoz szegődtünk. Itt a frájbillogos
mesélt rémségek hadi csínyeket. Odébb meg
Pista a »házi gazda« kínálta a cigarettát
míg a lányok egy része azon tanakodott,

tartja ébren a bizalmat. Hol van ma-napság a felebaráti tisztességbe és becsületbe vetett igazi, föltétlen hit és bizalom?

Kisérjük csak figyelemmel a törvénykezési rovatot. A sikkasztások és lopások egész lajstroma tárul elének; a rendőri sajtóiroda évenként szárazon közli a lopási-rablási statisztikát és mert a törvény elégtételt szerzett a társadalmi renden elkövetett bűncselekményekért, a társadalom csakhamar napirendre tér, ahelyett, hogy keresné, miképpen lehetne a társadalmi rendet erkölcsi úton helyreállítani.

A folyót nem állíthatjuk meg folyásában, a rosszat csirájában kell elfojtani s ez csak úgy lehetséges, ha gyermekeink ártatlan, szeplőtlen lelkületét szebb és nemesebb eszmékkel tápláljuk, mint a mai családok s az iskolák és csak egy jól és czélszerűen nevelt új generáció keltheti új szárnyra az erkölcselenségek fertőjébe sülyedt nemes tiszta izlést, becsületes felfogást, felebaráti szeretetet, a vallási tiszteletet, a gazdasági egyensúly vezérszelle-mét: az önértékes, szerény munkában megedzett férfias akaratot. Ennek munkája a jövő iskolára vár.

K o r z ó.

A »Somogyi Ujság« állítólag ki-küldött tudósítója jelentése.

Tekintetes Szerkesztő ur!

A budapesti országos és nemzet-közi zsebmetsző és betörő egyesület 1899 évi január 7-ikén Budapesten tartott rendes évi közgyűléséről, a melynek megtartási helyéről a bővebb czímet a fenti egyesület elnöke iránti tiszteletből kénytelen vagyok elhall-

gatni, a következőkben vagyok szeren-csés beszámolni.

A fent említett egyesület szabad-ság vesztésben megszükkült elnöke, Kicsenői Zsebes Máté a szép számmal összegyűlt tagtársak lelkes éljenzése mellett a gyűlést megnyitván, az egye-sület helyzetét a következőkben vá-zolja. Mindenek előtt azon sajnos körülményt kell konstatálnia, hogy székesfővárosunkat előzőnlő gáz és acetileu világítás, továbbá a fővárosi rendőrség teljes és minden rend nél-küli koszálása miatt, az egylet tagjai majdnem teljes tétlenségre vannak kárhoztatva. Ugy annyira, hogy az egyeslet tagjainak további megélhetésére nézve, még a létminimumra való tekintettel sincs kilátás; daczára annak, hogy hét peches tagtársunk fogdme-gek kezébe esvén az ex-lex állapotra való tekintet nélkül bebörtönöztek és hogy ezek osztalék része így szintén közös tulajdonunk lett.

Mindezen bajoknál fogva azon indítványt terjeszttem a közgyűlés elé, hogy ajánlatos volna hazánk néhány jobb hírű városában fiók egyleteket állítani fel. A fiók egyeslet helyéül első sorban Kaposvár városát ajánlom, még pedig a következő indokokból Köztu-domásu dolog ugyanis az, hogy Kaposvár városa villanynyal van vilá-gítva, de csak annyira, hogy Kapos-váron szinte villanyos a sötétség. Ezen város ugyanis a villany vilá-gítást csak részletekben vezette be, (akár csak a fináncok a lovasítást) s a város jó része máig is csak a nappali világítás áldás dús voltát élvezi. A megvilágított részre is hála a Mindenhatónak bizony elmondhatjuk, hogy titok teljes fémomályban dereng. Ha még hozzá veszük azon körül-ményt, hogy ezen fél homály heten-ként legalább hatszor a város egyes

részein teljes sötétséggé lesz, működé-sünk kiterjesztésére alkalmasabb helyet nem hiszem, hogy találhatnánk, annál is inkább, mert rendőrségénél a pesti rendőrök rendnélküli koszálása nem divatos.

Igaz ugyan az is, hogy e város, valaimi duggazdag egyénekkel a Rothschild nem dicsekedhetik. De tekintetbe véve azon általunk mindig tiszteletben tartott közmondást, hogy kleine Fische, gute Fische, meg le-szünk vele elégedve.

Ezen elnöki előterjesztés után a közgyűlés nagy lelkesedéssel és egyhangulag elhatározta a kaposvári fiók egyeslet felállítását és az alkalmas körhelyiség kibérlése és egyéb dolgok elintézésére 3 tagu bizottság kiküldé-sével a közgyűlés bezáratott, illetve berekesztetett.

Ezen tisztelet teljes jelentésem után azon megbocsátandó kérelmet bátorkodom a Tek. Szerkesztő urhoz inté ni, hogy miután a fent jelzett gyűlésen a nagy lelkesedésben tárcám megmagyarázhatlan okból tölem elpár-tolt és így haza jövetelem csak óráim, gyűrőm és Szerkesztő ur által jól ismert egyéb ékszereim becsapása által eszközölhettem, szíveskedjék nekem a Szerkesztőség költségvetésé-ben előre nem látott kiadások címén felvett összegből a fenti tárgyaaim ki-váltására 25 azaz huszonöt forintot lehető gyorsan kiutalványozni.

Riporter.

H I R E K.

— Előfizetési felhívás. Tisztelettel fel-kérjük lapunk t. olvasó közönségét, hogy kinek előfizetésük e hó végével

hogy vajjon az a két »semmire kellő hadnagy« Kopáry fiuk hol késnek az isten szerelméért; hisz nem lesz estére elég a táncos!

A fiuk közül valamelyik elég ravasz volt, hogy egy fogatot tolyton fel és alá járatott; persze valahányszor ez elrobogott az ablak előtt felhangzott a »Jönnék a ke-servesek« kiáltás, de minduntalan családós járt a nyomában, a míg végre megjöttek a drágák, — a helyes bajuszokáju Feri, — meg a »hercege Jenő hadnagy.

Teljes volt hát a társaság, — a mit házi asszony azonnal felhasznált arra, hogy átrendeljen bennünket az ebédőbe, »hogy ezek a szegény egyon fázott gyerekek hadd egyenek valamit«. A mikor azután ennek is eleget tettünk, szét kergettek bennünket, hogy most már jó lenne öltözni, vagy mi, hiszen 10 óra után már csak illik elmenni a mulatságba (mert mi tulajdonkép erre jöttünk). A mikor végre elkészültünk, — megkezdődött újra a kocsi robogás, — és egymásután bajtallunk a táncteremhez, a hol már javában táncoltak a többiek.

Voltam olyan nagy diplomata, hogy még a Kápolnayéknál elszóródtam néhány táncra. Így az első csárdást a Licike volt kegyes oda adni. Nos hát Licike egyszerűen nagyszerűen táncol; ugy, hogy a fiuk köré-ben csakhar elterjedt az a mondás, hogy: »Táncolj Licivel egy csárdást és halj meg! De hogy is járja a csárdást! Ugy

csak a mesében tudnak a tündérlányok lejteni; — de talán még azok is megirigyel-nék a Licike művészetét. Szép testének minden része, minden porcikája remeg, — s aztán akkor felséges csak, a mikor hirtelen kikapja magát az ember karjai közül, és csipőre tett kézzel egy-dül táncol. És hogy tud ilyenkor nézni azokkal a nagy, — sötét szemekkel!

A ki ennek láttára el nem vesztí esztét, annak talán mind az öt érzéke hiányzik! Igen ám; csakhogy Licike gondoskodik arról, hogy az ilyen »eszesevesszte« urakat kissé kijózanítsa, — a mint hogy ezt meg-tette velünk is. Ugyanis a mikor egy-egy tánc után el tereftréltünk vele, akkor tud-tuk csak meg az ő »elveit«. Azt mondja, hogy »a fiatalberek mind lehák, sem-mire kellők, nem valók egyébre, mint hogy az ember mulattassa magát kic-it velük, — különben a hány csak van, mind pipogya-fráterek! Nos, hát ilyenén argumentálást vajmi ritkán halottunk még így szemtől-szembe, és talán, ha más mondja, meg is nehezeltünk érte, — de lehet-e a Licikére haragudni? Meg hát a mit ő mond annak nem is »lehet, nem is szabad az ellenkezőjét állítani«. Azért hát mi, »leha fráterek«, táncoltuk tovább azokat a felséges csárdá-sokat, melyek közben csakugyan volt okunk azt a különben banális mondat kiáltani, hogy:

— Sose halunk meg!

Hanem hát bizony mégis majd meg haltunk a szünóra alatt attól a kriminális pampusztól, a mit kaptunk, és hogy ez mégse történt meg, azt is Licikének köszönhetjük, mert, ha ő nincs ott, bizonyára meghaltunk volna mérgünkben; csakhogy a hol ő jelen van, ott nem lehet, nem szabad mérge-lődni és haragudni. Ergo megmenekültünk a szomorú megsemmisüléstől. És a megmen-tett életnek még csak akkor örültünk igazán, a mikor elkövetkezett a szupé-csárdás, a miből mindegyikünknek jutott egy szemernyi a Licike kegyeiből; de ez a kicsi is elég volt — a F-ri hadnagy állítása szerint — arra, hogy olyan kedvünk legyen, a milyen még akkor se fog el bennünket, ha az »öregnek« rózsaszínű papírra írt, osztrák-magyar értékben kifeizethető számait látjuk, (a mi, hogy mentül sürűebben megtörtén-jék ezuttal is kérem az egék' urát! Ilyen-tén gondolatok foglalkoztattak akkor is, a szupé-csárdás után valaki megfogja a frak-komat, és elkezd, hogy:

Lici ily, Lici ugy...

Kérdem, hogy: fullig?

Feleli a kis hadnagy: Még tovább!

No, mondok, felvilágosítom ezt a jó bácsit is a Licike elveiről; és elmondtam a fentebb említett diszes titulusok meséjét.

A hadnagy ur néz, — sóhajt egyet, mintha valami szép, — rózsás álomképet látna eltűnni a messzeségbe... s aztán:

— Gyere, igyunk rá egy kis liquidu-

lejárt, azt megújítani szivesek legyenek, ne hogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kitünő tisztelettel:

a „SOMOGYI UJSÁG”
kiadóhivatala.

— **Királyi kegyelem** a katonaszökevényeknek. Ő felsége a király 50-éves jubileuma alkalmával mindazon katonáknak, kik a katonai szolgálat alól megszöktek és büntetésből hosszabb időre besoroztattak, valamint azoknak, kik ugyanezen cselekmény miatt üldözés alatt állanak, hátralevő büntetésüket elengedte, illetve az üldözés beszüntetését rendelte el, feltéve, ha az illetők az első esetben más cselekmény miatt büntetés alatt nem állanak, a második esetben pedig akkor, ha a szökevények a közkegyelem közzétételétől számított 1 év alatt az illetékes hatóságnál a rendes szolgálati idő letöltése végett jelentkeznek és ha más vétség miatt nem üldöztetnek.

— **Esküvő** Fischer Sándor kaposvári bőrös f. hó 15-én vezeti oltárhoz, Veiller Irmát.

— **Gyilkosság.** Neumayer nagy-bajomi polgárt — mint tudósítónk írja, f. hó 6-án éjjeli 11 és 12 óra között, a mint az utcán gyanútlanul haladt, ismeretlen tettes hátulról föbe vágta. Neumayer szörnyet halt. A csendőrség a vizsgálatot azonnal megindította, a gyanú Pista István nagy-bajomi lakosra hárult, kit el is fogtak.

— **(Hunyady László gróf),** a magyar arisztokrácia egyik fényes multu, előkelő tagja, budavári palotájában meghalt. Az elhunyt gróf nagy szerepet játszott a magyar közéletben s közeli rokonágban állott a szerb királyi családdal; 1853-ban nővérét, Juliát, Obrenovics Milán szerb fejedelem vette nőül. Hunyady László gróf eleinte a szabadelvű páthoz tartozott, de az egyházpolitikai törvényjavaslatok benyújtásának idején átlépett az ellenzékre, amelynek mindvégig lelkes tagja volt. 1887 óta volt tagja a főrendiháznak, ahol ritkán beszélt. Szeretettel foglalkozott köz-

gazdasági kérdésekkel is. Komárom ostrománál Klapka tábornokkal együtt ő is a várba szorult csapataival. A szabadságharc lezajlása után visszavonultan élt, de 1861-ben tagja volt már az országgyűlésnek.

— **Közismertény,** hogy a dadogók, főleg ha izgatottak, nem képesek egy szót sem kiejteni. Ilyenkor legegyszerűbben olyformán segít magán az ember, ha a dadogót felszólítja, hogy énekelve mondja el a mit mondani akar. Tragikomikus hasonlóságot látunk a minap egyik tiszparti közegben. Az ottani gyógyszerész Eszti nevű 7 éves leánykaja anyja engedelmeivel felment a padlásra a ruhát felaggató cseleddel. Egyszerre beront a 9 éves Pistika s elrémült arczzal mondaná, ha tudná, — mert — dadogó, — le-le-le-e-e-seit a-a-a-z Esz-Esz-Esz-esz... Jézus Mária: kiált az anyja abban az ijedelemben, hogy Eszti keze lecsúsz a padlásról. Rohan az udvarra, de nem látja Esztikét; visszaszalad a szobába s kérdi Pistikát, hová esett, hol van? de Pistika csak hebeg, míg végre rászól az anyja, énekelj a mit mondani akarsz és Pistika vígan énekl az uram, uram bíró uram, kendet arra kérem dallamára: Leesett az Eszterházy-cognac az állványról...

— **Népies előadások** a gazdaság köréből. A Somogy megyei gazdasági egyesület a földművelésügyi minister erkölcsi és anyagi támogatása mellett az elmúlt héten több közegben ingyenes népies gazdasági előadásokat rendezett. az előadások célja a földművelő népet a mezőgazdaság terén elért haladással megismertetni és ezért a gazdasági egyesület fáradozásainak jutalmát abban fogja látni, ha a földművelő gazdák az előadásokon minél számosabban jelennek meg. Legközelebb a következő községekben lesznek előadások: Tab 1899. január 15-én délután 3 órakor. Előadó: Kopácsy Kálmán uradalmi gazdaszt. A csikó nevelésről. Karád 1899. január 22-én délután 5 órakor. Előadó: Kopácsy Kálmán uradalmi gazdaszt. A csikó nevelésről. Az előadások a népis-kola helyiségében lesznek megtartva.

— **Kisiklás** A f. hó 5-ére virradó éjjel egy Kaposvár államásra behaladó tehervonat 3 kocsija a 33. sz. váltón történt áthaladásakor ki nem derített okból kisiklott. Mulasztás senkit sem terhel. Forgalmi zavar nem volt mert a kocsikat rövid idő alatt a vágányba vissza emelték.

— **A kaposvári iparoskör** január 21-én könyvtára gyarapítására táncos egybeköltött családias társas-estélyt rendez. Belépő-jegy személyenkint 1 frt, családjegy 1 frt 50 kr. Az estély a körnek Teleky-utcai helyiségében lesz megtartva.

— **A kaposvári izraelita nőegylet** 1899. évi január hó 28-án Kaposvárott a Koronaszálló nagytermében zártkörű bált rendez. Belépő-díjak: személyjegy 2 frt, családjegy 5 frt. karzati-jegy 1 frt. Kezdete 9 órakor.

— **D. K. M. E.** A Dunántúli Közművelődési Egyesület f. hó 5-én Széll Kálmán elnöke alatt igazgatósági ülést tartott Budapesten s utána megtartotta rendes évi közgyűlését. A közgyűlésen jelen voltak Széll Kálmán elnökön kívül dr. Fenyvessy Ferenc és Tallián Gyula főispánok, Antal Gábor, dunántúli reform püspök, Makfalvay Géza országgyűlési képviselő, Porzsolt Kálmán főtitkár, dr. Fekete Ignác főpénztárnok, dr. Radó Antal és dr. Orlay Antal miniszteri titkár. Széll Kálmán elnök megnyitván a közgyűlést, Porzsolt Kálmán főtitkár terjesztette elő az igazgatóválasztmány évi jelentését, amelyből kitűnik, hogy a Dunántúli Közművelődési Egyesület a legutolsó közgyűlés óta lefolyt idő alatt szerény anyagi körülményei által megszabott szűk keretben folytatta kulturális munkásságát, nagyobb alapítványokkal nem gyarapodván, nagyobb akciói sem kezdhették; ellenben kisdédvök felállításával, népkönyvtárak létesítésével hazafias iratok terjesztésével, a magyar nyelv terjesztésében érdemeket szerzett tanítók és lelkészek jutalmazásával a dunántúli egész területén szolgálta a nemzeti művelődés ügyét. Az egyesület a lefolyt évben is kevés szerencsével dolgozott vidéki szervezeteinek megalkotásában. A somogy megyei a szentgothárdi és a komárom megyei közművelődési együleten kívül új fiókegyleteket létesíteni nem sikerült s ilyenek létesítése iránt nagyobb érdeklődés ez idő szerint még csupán Vas megyében mutatkozott. — Általában a Dunántúli Közművelődési egyesületek iránt ez utóbbi években megcsappant; de azért az egylet lankatlan kitartással folytatja a Dunántúli területén hazafias működését. Az évi jelentés tudomásul vétele után a közgyűlés elhatározta, hogy a nagyvásonyi ovodát egyesületi kezelésbe veszi át.

— **Öngyilkosság.** Löwi nyilvánosház tulajdonos Kaposváron, nem épen jó viszony

mot. De alig ittuk meg az első pohárral, el-kedi a Jenő, hogy: Hej, barátom, milyenek is ezek a lányok! (Máskor nem szokott a hadnagy ur ilyen szentimentális lenni).

És még a jó ég tudja, mi mindent össze nem beszélt volna, ha Licikét meg nem látjuk, a mint egy csupaszkepű gimnazistával táncol:

— Ne engedjük! Mondom én.

Be szittünk hát, és tudja Isten, miféle lovagiaszkodást vittünk volna véghez, ha véletlenül éppen akkor nem hagyja abban a cigány, — így hát inkább leültünk a Licike mellé, — és mivel hamarjában nem tudtuk, hogy mivel kezdjük meg a discursust, — a hadnagy elkérdezte tőle, hogy az a kis kövér lányka kicsoda, — meg — hogy ki az a két rózsaszínű ruhás kisasszony és még többet is kérdezett volna, ha újból rá nem huzza a cigány. Elkaptam Licikét, és repültünk...

A hadnagy ur pedig nem tudott megbékülni azzal, hogy: miként is lehet olyan egy lány, hogy mindenkivel szívesen táncol, mindenkire olyan szépen mosolyog, nem pedig úgy tesz, mint a többiek, — a a kik legalább egy bácsival foglaltatják le magukat egész estére...

És talán nagyon is bele merült volna ebbe a kínzó problémába, ha a frájbillig el nem csábítja egy kis kvaterkára Ő ugyanis jobban szereti a poharak ezüst

csengésű hangját, mint a »Gewehr heraszt« hallgatni (ennél egyebet különben nem is ért a »zép német nyelvből, dacára a másod évi »praxisának«)

A míg ők Bacchus urnál kerestek feledést valóságos és képzelt sebeikre, addig jó magam Licikét táncoltattam, de liába volt minden igyekezetem, hogy elveinek megváltoztatására bírjam, — és nem is engedett akkor se, — a mikor reggel 6 után hazamentünk, hogy újra kezdjük a már bevégzett cécot. Mindenekelőtt farkas étvágygyal ültünk a reggelinek, kivéve a Pista barátunkat, a ki minden inkább szeret lenni, csak »tegnapos« — magyarul katzenjammeres nem. A frájbillig azonban ugy-látszik, élesen ellenkező nézetet vőlt, mert olyan »konyak szüretet« rendezett, hogy sógora, a jókedvű patikus meg akarta tagadni a konyakjainak elorzásáért. Kilenc óra felé aludni küldtek bennünket, — s mi, miután még néhány kupa snapszot beszédünk a Farkas bátyánknál, — lefeküdtünk.

Már ebéd ideje volt, — a mikor felzavartak bennünket, s a midőn végére jártunk a hosszú menü-nek újra kezdtük a táncot Kápolnayéknál.

De Licike most nagyon szentimentális hangulatban volt jó ideig, — és kénytelen voltam neki híres, és kevésbé híres költőkből verseket előmondani. (Egy pár

szót meghallott az egyik gimnazista is és nagyon furán nézett rám, — ugylátszik félre értett a jámbor). Később aztán a zene meghozta a Licike kedvét, és ismét az volt, a ki tegnap: táncolt szívesen, táncolt animóval, — és a cigány is, mintha nagyobb kedvvel húzta volna... olyan kedvesen táncolt, a mint még talán soha; úgy fénylettek szép fekete szemei, mint valami villamos reflector...

Avval kezdtem a beszédet, hogy:

— Tudja-e Licike, hogyha maga idegen hölgy volna, — udvarolni kezdenék, de így félek, hogy megharagszik...

— Okosan is teszi; ne is mondjon nekem holmi betanult frazisokat, mert ugyitt hagyom a faképnél, hogy...

Erre a cigány egy másik nótába kezdett és a Licike szívből kiálotta, hogy: haj, haj, haj!! — Lici, maga igazi jukker leány!

Nagyon tetszett ez az új név. Elhitetem vele, hogy ő csakugyan »jukker kisasszony« meg hogy szeszélyes, hogy könnyűvérű, — bár magam épp az ellenkezőről voltam meggyőződve és szerettem is volna megmondani neki hogy: lássa, én nem hiszem, hogy maga csakugyan úgy gondolkodik, úgy érez, mint a hogyan mutatja, — tnaga nem jukker lány; azoknak s szemében nincsen meg az a melázó kifejezés a magáiban pedig van valami a mi

ban élt feleségével. Folyton civakodtak, pereltek egymással. Egy ilyen családi jelenet alkalmával a nő kijelentette, hogy neki a férje nem kell, ő elvált tőle. Ezt Löwy annyira a szívére vette, hogy 1 üveg karbont ivott, a mely aztán halálát is okozta.

— **Jubileumi érmek.** A megye alispánjához megérkeztek a jubileumi emlékérmek a megyei alkalmazottak számára. Összesen 615 db-ot fognak kiosztani.

— **Táncestély.** A marcali polgári dalos egyesület alapítójának gyarapítására 1899. évi január 21-én a magyar király szálloda termeiben hangversenyyel egybekötött zártkörű táncestélyt rendeztél. Műsor 1. Hymnus az éjhez, Beethoven-től. Előadja a dalos-egyesület. 2. Étude-galop. A Guidant. Zongorán előadja dr. Remsey Lajosné urnő. 3. Pókayné, Gyulay Páltól. Szavalja Kovács Sándor tanító ur. 4. Borda, Bánk-bánból. Előadja a dalos-egyesület. 5. Ének egyveleg. Előadja Zverina Mariska k. s., zongorán kíséri Kovács Béla ur. 6. Tréfás Quartett, Magurányitól. Előadják: Göndös Ferenc, Iwits Gyula, Weisz Salamon és Zverina Frigyes urak, Zongorán kíséri dr. Remsey Lajosné urnő. 7. Caricaturák. 8. Magyar népdalok. Előadja a dalos-egyesület. A hangverseny kezdete este 8 órakor.

— **A Balaton áldozatai.** Alig köszöntött be a tél a Balaton már szedi áldozatait. Mult hó 20-án Kis Péter és Horváth Sándor halászgazdák halászni mentek a Balatonra. A tó egész csendes volt. Egyszerre azonban örvénybe kerültek és mielőtt valaki segítségükre érkezhetett volna, az örvény felborította csónakjukat és mindketten a vízbe fultak. Kis Pétert neje és négy gyermeke siratja.

— **A helybéli iparos ifjúság önképző körének működvelő osztálya** 1899. január 1-én mőködvelői estélyt rendezett saját helyiségében. Az estélyt Varga János egy alkalmi költeménnyel nyitotta meg, mely költeményt kifogástalanul szavalt el úgy, hogy ezért csak dicsőretet érdemel. Majd Farkas Gizella „Oh ezek a férfiak” című monologot adta elő egész természetességgel reá szolgálva a kapott tapsokra. Ezután Gabányi „Hipnotizmus” című párjelenetét adták elő Bacsa Terus és Pados Viktor megmutatva a közönségnek, hogy e fad monologot mily kedvessé is lehet tenni. Majd Kohn Ede szavalt el „Ördög és Angyal”

megcáfolja minden cselekedetét; azok a szép szemek a maga legnagyobb ellenségei, mert elárulják azt, — a mit érez, és a mit olyan féltve őriz...

Elmondtam volna mindezt neki sőt még többet is, de féltem, hogy megharagszik, és most már igazán megkapom azt a diszes jelzőt, a mivel valamennyiünket illetett; azért inkább elhallgattam ezzel, és csak azt mondtam:

— Bizony maga egy javithatatlan, csintalan leány, maga sohasem szeretett még komolyan senkit, és nem is fog soha; maga igazi jukker lány!

És a Lécike örült, hogy milyen nagyon becsapott; pedig hát vagyok olyan kiállhatatlan és nem hiszem el, hogy, akinek olyan szép, ábrándos szemei vannak, ne tudjon igazán, komolyan szeretni. Ugy ám kedves jukker kisasszony!...

A másolat hitelül:

Vajda Elemér.

című költeményt. Látszik, hogy benne van tehetség komoly szavaltat előadására. Hatodszor az „Első szerelmes levél” című monologot adta elő Sipos Juliska egy látszik ő sokkal alkalmasabb volna drámai részletek előadására. Nyolcadszor Buday Nándor szavalt el „A kis szavojard fiú” című határos költeményt. Gestusa úgy mint szavaltat kifogástalan volt. Végül Vellisch Dezső neveltette meg Kóbi kalandjaival az egybegyűlt szép számu közönséget.

— **Az erkölcsi bizonyítványok kiállítására** vonatkozólag a m. kir. belügyminister 1898. évi 90944. sz. elvi jelentőségű határozatában kimondotta, hogy törvény vagy szabályrendelet értelmében bizonyos jogszabályok megszerzésének feltételét képező erkölcsi bizonyítványban azon esetek felsorolásának is helye van, melyekben a folyán odó ellen megindított bünvádi eljárás pozitív eredménnyel meg lett szüntetve.

— **Az iskolai túterhelés ellen.** A m. kir. közoktatásügyi minister nemrég rendeletet tett közzé, melyben arra utasítja a középiskolákat, hogy a tanulóknak házi teendőit a hét folyamán akként rendezzék be, hogy vasárnap semmi teendőjük se legyen s így e napot teljesen a nyugalomnak szentelhessek. Nem vagyunk a tanulók túterhelésének hívei, de azt hisszük, hogy az előadó tanár maga legjobban tudja megítélni, mit és mikor kell a tanulóknak feladatul adnia. Előre megkötni a tanár kezét, különösen ily kényes dologban, épen nem célszerű és igen könnyen ép az ellenkezőt eredményezheti, mint a mely cél elérésére a rendeletet kiadták.

— **A kaposvári jótékony nőegyesület** alapítójának gyarapítására Kaposvarott, 1899. február hó 1-én Korona vendéglő nagytermében tombolával, társasjátékkal és tánczal egybekötött zárt körű tea estélyt rendez. Kezdeté 9 órakor. Belépő jegy személyenként 1 frt. Karzat-jegy 1 frt. Felülfizetések a jótékony célra köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek kaphatók: Hagelman Karoly, ugy Löw Mór és Testvére uraknál, valamint este a pénztárnál.

— **Előmunkálati engedély meghosszabbítása.** A kereskedelemügyi minister Maffly Béla hencsei lakosnak és érdektársainak a magy. kir. államvasutak Kaposvár állomásából kiágazólag Szenna, Zselic-Kisfalud, Kadarkut, Hencse, Alsó-Tapazd, Magyar- és Német-Lad, Homok-Szt.-György, Kálmánca és Szulok községek határain át a es. kir. szab. déli vaspálya társaság Barcs állomásába vezető gőzmozdonyu h. érdekű vasútvonalra az 1896. évi december 4-én kelt rendelettel kiadott és 1897. nov. 7-én meghosszabbított előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számítandó további egy évre meghosszabbította.

— **Öngyilkosság.** Csonka Gyula kaposvári kovácmester f. hó 9-én ismeretlen okból felakasztotta magát. Mire végzetes tettet észrevették, már halva volt.

— **A világ leghasznosabb újságja** a Biztosítási és Közgazdasági lapok, mert ezen lap minden előfizetője 8000 korona erejéig van biztosítva a Nemzetközi baleset biztosító-részvénytársaságnál (Adria bizt. társ. által alapítva). Tehát mindenki, aki csak negyed évre fizet is elő, forduló postáival megkapja a saját nevére kiállított nyolcezer koronáról szóló kötvényt. E kitűnő szaklap útjása páratlan a maga nevében előfizetési ára: egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 55 kr., mely a laphoz, Budapest, VI. Aradi-utca 40. szám alá küldendő.

CSARNOK.

A szórakozott vőfély.

— Alkalmi monológ. —

— A „Somogyi Újság” eredeti csarnoka. —

— Ezen a bajon e pillanatban segítünk, ha elforadja ezt a csokrot, mely ugyan ma este lenne szállítandó, de addig köthetünk másikat.

Néhány perc múlva csokorral kezembem rohantam fel nyoszolyólánykám lakására, hol oly erősen csengettem, miként csak egy hasonlóan izgatott állapotban levő vőfély csengethet olyankor, mikor tudja, hogy megkésve érkezik hölgyéhez.

Az erős csengetésre azonban semmi válasz nem jött.

Megrémülten néztem órára 12 óra volt...

Már elmentek a templomba — nyugém kétségbeesett sóhajtással — és... nélkül... Legjobb lesz — gondolám — ha ezek után a lakodalmas házat elkerülve, egyenesen a templomhoz hajtatok.

Öt perc múlva kocsim a templom bejáratánál állott meg. Berohantam a hatalmas boltívek alá, s tágra nyitott szemekkel kerestem a lakodalmas közönséget.

A templom üres volt, csak az egyházi foglalatosságot valamivel az oltár körül.

— Édes barátom — kértem őt félíg siró hangon — kérem, mondja, meg volt már az esküvő?

— Nem tudom uram, — felelt a kérdező — melyiket gondolja, de 12 órakor volt az utolsó, amelyik mára be volt jelentve.

Majdnem összeroskadtam e szavak hallatára.

Kitámolyogtam a templomból, s félig örültem hajtattam a lakodalmas házhoz. Mint egy halálra ítél, aki lefejeztetését várja, oly néma megadással készültem én is a legrosszabbra. Reszeltem a rémület-től, hogy nyoszolyólányom, a menyasszony a lakodalmas közönség szemei elé kerülök, de ha hanyagsággal ezt a rettenetes mulasztást már elkövettem, hát férfiasan akarom viselni következményeit is.

Megálltam az előszoba ajtaja előtt és néhány percig hallgatóztam.

Belülről semmi zaj, semmi zibongás nem hallatszott abból a szűzvarból, mely rendes kísérője szokott lenni minden lakodalmi ünnepnek. Hirtelen erős elhatározással becsöngettem s az ajtó kinyílt.

En frakkban, klakkban és lakkban, kezembem a nyoszolyólánynak szánt csokorral belépek, és... és a szemem valószínűleg kápráznak! Nem! ez nem lehet másként... A menyasszony áll előttem egyszerű házi öltözkében, minőkben a leányok a tűzhely körül szoktak forgolódni.

Igen, a menyasszony áll előttem és mosolyogva tekint reám, ki e rejtély miatt szóhoz sem bírok jutni.

— Ejnye Elemér ur — törli meg a nekem oly kínos csendet a szép menyasszony — ön ugyancsak kitesz magáért. Ma is vőfély, ugy-e? mához egy hétre pedig az ön esküvőmön is az lesz!

— Az ön esküvője mához egy hétre?!

dadogtam rettenetesen megnyúlt ábrázattal.

A dolog kezdett még rejtélyesebbé lenni.

— De hisz ez lehetetlen, akarom mondani — érthetetlen! Hisz zsebemben a meghívó!

— Ugyan, ugyan Elemér ur, — mondá hamiskás mosolylyal a menyasszonyka — nem nézné meg egy kis jobban azt a meghívót?

A kezembem levő csokrot nagy gyorsasággal egy kis asztalra dobtam, s ijedten nyultam zsebembe a meghívóért.

— Hát ez meg már micsoda?!

Egyszerre két meghívó is?!

Meghívjuk leányunk Józsa és Lovas Márton úc egybekelési ünnepélyére, mely május hó 22-én déli 11 órakor fog megtartani.

— Szent Isten, hát hogyan volt ez lehetséges? Mi is hát akkor ez a másik meghívó?!

Meghívjuk leányunk Aurélia és Kádár Imre ur egybekelési ünnepélyére, mely május hó 15-én déli 12 órakor fog megtartatni...

Ah ez rettenetes szórakozottság! Hát nem eltévesztettem a vőfélyi szereplésem napját a barátom esküvője napjával? I! De hisz így nem is olyan nagy a baj!

Hisz így egész bátran állhatok az én kedves nyoszolyolányom elé. S ezek után legfeljebb a vőlegény lesz még jobb barátommá, hogy én vőfélyi buzgóságomban, egy héttel előbb akartam megtartani az esküvőt.

Ezek után pedig nektek, leendő vőfélytársaim, nagyon a lelketekre kőöm, hogy, ha ismét ilyen szerepben leszek hivatalva működni, sohase hordjatok magatoknál még egy meghívót.

(Vége).

A hét halott. *)

Irta: SASKÖNY JÓZSEF.

Komor sötét éj van.

Az eget sötét felhők borítják, melyek közül sűrűn cikáznak elő a villámok.

A szél dühöng, tövestől tépi ki itt-ott a gyengébb törzsű fákat.

Egy pillanat alatt néptelen lesz az utca, mindenki siet a vihar elől menekülni. Megered az eső, omlik szakadatlan, mintha özönvíz volna.

Valóságos kísértés ilyenkor az utcán járni.

De hallga! E zord időben, mikor az ember még kuttyját is sajnálná kieresztetni, léptek zaja, majd ezt követő fájdalmas nyöszörgés hangja üti meg fülünket.

Egy anya siet tova — karján kis gyermekével — a néptelen utcán.

Görccsösen magához szorítja kendőbe burkolt ártatlan gyermekét s gyorsan rohan a még mindig tomboló viharban.

Végre egy ház előtt megáll s a kapu szögletében helyezkedik el.

Ólébe fekteti kisded gyermekét s hogy annak éhségét és sirását némiképp csillapíthassa, szájába adja száraz emlőt.

A kis gyermek mohón szívja édes anyja emlőjét s csakhamar elalszik.

Álmot hozott fáradt pilláira a dermesztő hideg és a kimerültség.

Az anya pedig átadja magát keserű gondolatainak.

Megjelenik lelki szemei előtt a múlt, a boldogság és gyönyör korszaka.

Az a kor, midőn a nyomort, éhséget, nélkülözést, megalázást és a bűnt csak hírből ismerte.

Jó módú szülők egyetlen gyermeke volt.

Édes atyja magas állású hivatalnok volt. Gazdag ember, kinek gondot nem a megélhetés, csupán az élés okozott.

A szülői háznál csak a kényelmet ismerte. Szülei szerették, mert benne lették legnagyobb örömeiket.

Tizenhét éves volt, midőn Bélát megismerte. Oh bárcsak elkerülte volna!

A vigadó nagytermében találkozott az első balon.

Magas, sugar-termetű, szép szőke hajú volt az ifju, kinek szemeiből jószívűség sugárzott elő. Bár ne hitt volna e csálóka szemeknek!

Oly bánatosan tudott szemeivel nézni s olyan melankolikusan beszélni, hogy magával ragadta őt, az érző szívű leányt.

Már első találkozásakor rokonszenveztek egymással.

Az ifju engedelmet kért és kapott a látogatásra. Oh, ami ezután történt, az csupa boldogság!

Igy, a nyomor szélén, a nélkülözések közepette is édes visszaemlékezni arra az időre, mikor csak a szerelemtől, boldogságról s a szépnek ígérkező jövőről álmodozott.

Az ifjut megnyerő modoráért, érző szívéért csakhamar megszerette. Az ismeretéből tehát szerelem fejlődött. Oh, mily jó is volt az az ábrándozás korszaka!

Nappal munkája vagy olvasókönyvei mellett arról ábrándozott, mily boldoggá teszi majd őt ideálja s hogy fogja ő is szeretni azt mindhalálig.

Aztán... ah azután... elbukott!

Végzetlen szerelmében megfelelték önmagáról.

Annyira hit a csalfa ifju szerelem suttogó szavaiban hogy oda adta volna érte életét is.

Pedig mily semmiség volt az ifju jelleme az ő tiszta, mocsoknélküli lelke mellett.

Ha előre érzi, ha csak sejtette volna is a jövőt, ah dehogy hit volna ámitó szavainak csalfa tekinteteinek.

De hát a szerelem vak, Nem látja az álnokságot, nem a rut önzést, nem a bűnös vágyat.

Mindent elhisz, mert szeret. Reményli a legjobbat, mert szeret.

(Folyt. köv.)

Irodalom és művészet.

— *Az asszony bolondja.* E cím alatt jelent meg a budapesti Sachs és Pollák cég kiadásában Pierre Louys-nak, az Aphrodite világhírű szerzőjének, legújabb szenzációs regénye a: *La femme et le pantin.*

A mily kevesen ismerték nálunk az Aphrodite megjelenése előtt Pierre Louyst, a szélső naturalizmusnak ezt az irányával egyedül álló, merész uttörőjét, annyira felesleges ma már — mikor a hírhedt regény

magyar kiadását szinte elkapkodta a közönség — bővebben ajánlani Pierre Louys legújabb regényét. Az asszony bolondja szenzáció dolgában nem fog mögötte maradni az Aphrodite-nek, sőt bizonyos szempontból túl is fogja szárnyalni azt, mert míg a mester első műve számára az antik világból merítette tárgyát, addig emez új munkája egészen a mai életet festő, valósággal ultramodern alkotás.

Az asszony bolondja azt a mindnyájunk által ismert typust örökíti meg, a ki erkölcsileg és fizikailag csak úgy, mint anyagiilag ruinalja magát egy bármily jelentéktelen szoknyáért. A regény h se egy párisi roué, a ki egy még gyermek spanyol táncosnő után bekalandozza az egész pyraeneusi félszigetet. A leány, a ki még ártatlan — mozita! mondja diszkrétan a spanyol — a perverzitásnak minden elképzelhető fázisát átdobozolja kedvesével, de meg nem adja magát. A perverz bujálkodás hihetetlenül változatos jeleneteinek megdöbbentően nyílt és merész leírása még Párisban is óriási szenzációt keltett, de viszont a legkényesebb izlésű kritika sem vitathatta el, hogy Pierre Louys ebben a könyvében épp oly mestere a tollnak, a színeknek s a finom lélektani analysisnek, mint az Aprodite-ben. Ez magyarázza meg, hogy Az asszony bolondja nak a társadalom minden rétegében osztatlan sikere volt. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a pompás regény magyar fordítását dr. Rózsa Géza, az Aphrodite és Prévost összes műveinek elismert tollu fordítója végezte, oly művésziileg, hogy az eredetinek minden szépsége csorbitatlanul kerül a magyar közönség elé. A kiállításában is előkelő regény minden könyvesboltban kapható 1 frtért.

Mindenemű pincegazdászati gépek, szivattyu és egyéb kellékek raktára.

Kuschnitzky és Grünhut

Bécs I., Schottenring 5.

Budapest V., Váci körút 16.

Önműködő szabadalmazott „VIKTORIA“

peronospora-fecskendő.

Cs. és kir. osztrák és magy. kir. szabadalom. Önműködő rendkívül tartós a folyadékot egyenletesen szórja szét. Minden államban törvényileg védve. Önműködő nem igényel semminemű javítást, anyag és idővesztés kizárva.

Szivattyu mellőzésevel, légsűrítés által, a mely már utközben eszközölhető, egy pillanat alatt minden fáradtság nélkül működésre kész.

Kezelése egyszerű. A permetezés a legutolsó cseppig történik, még pedig a szükséghez képest ködszerűen s ölfolyvesszők, lomboszatok stb. számára, vagy egy kéznyomás által sugáralakban, gyümölcsfák, cserjék és magasra nőtt növények részére.

A légsűrítés céljából minden készülék légszivattyuval van ellátva, a mely botalaku és szivattyu, mint a munkás támasza is jó szolgálatot tesz s a mely 10—12 könyöklökés által a gépet már működésbe hozza, miközben az anyagot is egyenletesen felkeveri.

A folyadékot tartalmazó edény összes alkatrészei tiszta rézből, illetőleg sárgarézéből vannak, a melyek úgy a folyadék, mint az időjárás behatásának ellentállnak. A nehézkes szivattyúzókészülék hiánya jelentékenyen megkönnyíti a fecskendő hordozását és lehetővé teszi a szabad mozgást.

Főraktár: Vadkerty Antalnal, Balaton Fonyód-fürdő.

Darabja 16 frt 50 kr.

*) Mutatvány szerzőnek most megjelenő „Ifjúságom” című kötetéből.

DIVAT SZALON

divat- és szépirodalmi közlöny.

Szerkeszti:

Fanghné-Gyujtó Izabella

és

Szabóné-Nogáll Janka.

Az 1896-iki berlini nemzetközi kiállításon az arany éremmel kitüntetve.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Onberetváló készülék

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől ment. Tartós és pénzmegtakarító.

Darabja 3 frt.

A penge *** csillagos aczélből és a többi részei alpaccából vannak. Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizománysnát

BUDAPEST, V. ker. Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen 16-26 küldetik.

Kipróbált és csalhatatlan szer

hajkihullás

fejkorpa

kopaszodás

ellen az

Anticalvus

mely teljesen ártalmatlan, a haját puhítja növeszti és annak szép szint ad. Gyermekeknél is sikeresen használható.

Próbaüveg 1 kor. Nagy üveg 2 kor. 5 üveg bérmentve küldetik.

Főzetküldés: KANITZ ÖDÖN gyógytáraból Balassa-Gyarmat

Minden gyógytárabban kapható.

Hirdetések

jutányos áron

felvétetnek

e lap

kiadóhivatalában.

Ezen hirdetés tulajdonosának vételért 10% engedélyeztetik.

és

halhólyag

elsőrangú orvosi tekintélyek nyilatkozatai szerint a legmegbízhatóbb és feltétlenül ártalmatlan óvszer urak és hölgyek számára.

Ára tucatonként eredeti párisi csomagolásban:

Gummi, elsőrendű gyártmány	0.80 6.—frtig
Halhólyag kiváló finom minőség	2.— 8.—
Capottes americans (rövid)	2.— 5.—
Gyűjtemény uraknak igen célszerűen dobozokban összeállítva	3.— 10.—
Suspensorium	0.50 3.—
Párisi női szivacska (Safety-Sponges)	2.— 6.—
Irrigator teljesen felszerelve	1.80 5.—
Eredeti pessarium oclusivum (Peliporus) Menzinga tanár szerint	180.— 250.—
Vezető hozzá külön	150.—
„Diana-öv”, szab. havibaj elleni köt.	3.50—5.—
(minden hölgynek nélkülözhetetlen)	

Megrendeléseket pontosan és diszkrétan:

KELETI J.

cs. és kir. orvos sebészeti mű- és kötszer gyáros BUDAPESTEN
(Alapított 1878.) IV. Koronaherceg-utca 17.

Arjegyék ingyen és bérmentve.

Ezen hirdetés tulajdonosának vételért 10% engedélyeztetik.